

ΣΤΟ Α.Τ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΔΕΝ ΒΓΑΖΟΥΝ ΜΟΝΟ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ...

Στις 3 Αυγούστου ο αλβανός Pellumb Marnikollaj παρουσιάζεται, όπως έκανε ήδη τους προηγούμενους 4 μήνες, στο Α.Τ. Πατησίων, λόγω των περιοριστικών όρων που του έχουν επιβληθεί μετά την αποφυλάκισή του. Από τη στιγμή εκείνη, τα ίχνη του χάνονται. Ύστερα από 8 ημέρες αγωνιώδους αναζήτησης και την πιεστική παρέμβαση δικηγόρου, ο αδερφός του καταφέρνει να εντοπίσει τη σορό του λίγο πριν την ταφή της. Το πτώμα του Pellumb είχε διακομιστεί εν κρυπτώ από το Α.Τ. Πατησίων στον Ερυθρό Σταυρό ως σορός αγνώστων στοιχείων, με τις αστυνομικές αρχές να μην ενημερώνουν ως όφειλαν ούτε συγγενείς, ούτε την αλβανική πρεσβεία, ούτε κανέναν.

Ο Ιατροδικαστής που εξέτασε το πτώμα στην Αλβανία όπου μεταφέρθηκε αποφάνθηκε ότι έχει υποστεί βασανιστήρια και βιαιοπραγίες. Από την άλλη, η ΕΛ.ΑΣ. αρκέστηκε στην ανακοίνωση διεξαγωγής ΕΔΕ για την υπόθεση, ενώ ανεπίσημα υποστηρίζει ότι από του ανακοινώθηκε στον Pellumb πως εκκρεμεί νέο ένταλμα εις βάρος του για ληστεία και πρέπει να συλληφθεί, εκείνος άρχισε να τρέχει μέσα στο τμήμα και στην προσπάθειά του να το σκάσει, πήδηξε από το παράθυρο του 2^{ου} ορόφου.

Η προσπάθεια συγκάλυψης του γεγονότος από τους μπάτσους, η πλήρης αποσιώπησή του από τα ΜΜΕ και το βεβαρυμένο ιστορικό της αστυνομίας με πλήθος παρόμοιων περιστατικών στα Α.Τ. στο ενεργητικό της, δεν αφήνουν περιθώριο αμφισβήτησης. Ανεξάρτητα από τις λεπτομέρειες, αν δηλαδή των έσπρωξαν να πέσει από το παράθυρο, αν τον εξώθησαν να πηδήξει μόνος του, ή αν απλά τον βασάνισαν μέχρι θανάτου, πρόκειται ξεκάθαρα για ακόμα μια κρατική δολοφονία. Μια πράξη που συμπυκνώνει τον εγγενώς φασιστικό, ρατσιστικό και δολοφονικό χαρακτήρα του κράτους και του εκτελεστικού του μηχανισμού, της αστυνομίας.

Το περιστατικό δεν είναι μεμονωμένο και βέβαια δεν έχει να κάνει με το όποιο ποινικό παρελθόν του θύματος (ο Pellumb είχε καταδικαστεί σε 6 χρόνια φυλάκιση για κλοπές). Έχει να κάνει μόνο με την κοινωνική ομάδα στην οποία ανήκει. Το ζήτημα είναι ταξικό γιατί το ζητούμενο κάθε κράτους είναι η καταστολή και η διάσπαση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων με σκοπό την πειθάρχηση και τον έλεγχό τους. Το ιδεολογικό εργαλείο γι' αυτήν τη δουλειά είναι ο ρατσισμός και μία από τις πρακτικές για την εμπέδωσή του η βία που φτάνει μέχρι το θάνατο. Πέρα από τους δολοφονημένους στα σύνορα του Έβρου και το βυθό του Αιγαίου, τα τελευταία χρόνια, μόνο οι γνωστές κρατικές δολοφονίες φτωχών, μεταναστών, αγωνιζόμενων και περιθωριοποιημένων ανέρχονται σε εκατοντάδες. Πόσοι ακόμα άραγε να έχουν δολοφονηθεί χωρίς να το μάθαμε ποτέ, επειδή ανήκαν σε αυτούς που δεν έχουν φωνή, επειδή δεν είχαν οικείους να τους αναζητήσουν;

Μακριά από τους διακρατικούς ανταγωνισμούς του αλβανικού κράτους που κοιτάει να κεφαλαιοποιήσει πολιτικά το θάνατο, και μη τρέφοντας καμία εμπιστοσύνη στην αστική δικαιοσύνη, πόσω μάλλον στις αστείες διαδικασίες ελέγχου των μπάτσων μεταξύ τους, έχουμε χρέος να μην το βουλώσουμε απέναντι σε μια κρατική δολοφονία στη γειτονιά μας. Να μην κάνουμε ότι δεν είδαμε, ότι δεν ακούσαμε, ότι δεν μας αφορά.

**ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ
ΔΕΝ ΣΙΩΠΟΥΜΕ**

...ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ

Σεπτέμβριος
2016